

324**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 31 marca 1999 r.

w sprawie zasad i trybu wypłacania z funduszu operacyjnego Inspekcji Celnej odszkodowania w razie utraty życia lub poniesienia uszczerbku na zdrowiu lub szkody w mieniu w czasie udzielania lub w związku z udzielaniem pomocy funkcjonariuszom Inspekcji Celnej.

Na podstawie art. 29 ust. 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 71, poz. 449 i z 1998 r. Nr 137, poz. 886) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Odszkodowanie określone w rozporządzeniu wypłaca się osobie, która w czasie udzielania lub w związku z udzielaniem pomocy funkcjonariuszom Inspekcji Celnej w wykonywaniu zadań, o których mowa

w art. 7 ust. 1 pkt 6 i 7 oraz art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 71, poz. 449 i z 1998 r. Nr 137, poz. 886), poniosła uszczerbek na zdrowiu lub szkodę w mieniu, zwanej dalej „osobą poszkodowaną”.

2. Jeżeli wskutek zdarzenia, które nastąpiło w okolicznościach wymienionych w ust. 1, zwanego dalej „wypadkiem”, osoba poszkodowana zmarła, odszkodowanie wypłaca się osobom, o których mowa w § 3 ust. 1 i 2 oraz § 6 ust. 2 — zwanym dalej „osobami uprawnionymi”.

3. Odszkodowanie nie przysługuje, jeżeli utrata życia, uszczerbek na zdrowiu lub szkoda w mieniu osoby poszkodowanej nastąpiły z winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa osoby poszkodowanej.

§ 2. 1. Osobie poszkodowanej, która doznała stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku, wypłaca się jednorazowe odszkodowanie pieniężne.

2. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nie rokujące poprawy.

3. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie.

4. Proporcjonalnie zwiększone odszkodowanie wypłaca się osobie poszkodowanej, jeżeli uszczerbek na zdrowiu, będący następstwem wypadku, ulegnie zwiększeniu co najmniej o 10% w ciągu trzech lat od dnia, w którym nastąpił wypadek.

§ 3. 1. Jeżeli osoba poszkodowana zmarła wskutek wypadku, jednorazowe odszkodowanie pieniężne wypłaca się następującym osobom uprawnionym:

- 1) małżonkowi, z którym do dnia śmierci osoba poszkodowana pozostawała w ustawowej wspólności majątkowej, lub uprawnionemu do świadczeń alimentacyjnych z jej strony na podstawie orzeczenia sądu lub ugody sądowej,
- 2) dzieciom własnym i przysposobionym oraz pasierbom, wnukom i rodzeństwu, jeżeli w dniu śmierci osoby poszkodowanej spełniali warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej, określone w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118),
- 3) rodzicom, osobom przysposabiającym, macosze, ojczymowi lub osobom będącym w faktycznym pożyciu, jeżeli w dniu śmierci osoby poszkodowanej prowadzili z nią wspólne gospodarstwo domowe lub jeżeli osoba ta przyczyniała się w znacznym stopniu do ich utrzymania albo jeżeli zostało ustalone wyrokiem sądowym lub ugodą sądową prawo do świadczeń alimentacyjnych z jej strony.

2. Jednorazowe odszkodowanie pieniężne, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się również byłemu małżonkowi osoby poszkodowanej, jeżeli do chwili jej śmierci był on uprawniony do świadczeń alimentacyjnych z jej strony na podstawie orzeczenia sądu.

3. Jeżeli osoba poszkodowana, po otrzymaniu z tytułu wypadku odszkodowania, zmarła, osobom uprawnionym wypłaca się jednorazowe odszkodowanie pieniężne, jeżeli byłoby ono wyższe niż odszkodowanie wypłacone osobie zmarłej. W takim przypadku odszkodowanie stanowi różnicę między kwotami tych odszkodowań i jest wypłacane w odpowiednich częściach osobom uprawnionym.

4. Jednorazowe odszkodowanie pieniężne, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się, jeżeli osoba poszkodowana zmarła wskutek wypadku, nie później jednak niż w ciągu trzech lat od dnia, w którym nastąpił wypadek.

§ 4. Jednorazowe odszkodowanie pieniężne, o którym mowa w § 2 i 3, dla osób poszkodowanych oraz osób uprawnionych wypłaca się w wysokości określonej w przepisach o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

§ 5. W szczególnie uzasadnionych przypadkach jednorazowe odszkodowanie pieniężne może być również wypłacone:

- 1) członkowi rodziny osoby zmarłej wskutek wypadku innemu niż osoby uprawnione wymienione w § 3 ust. 1 i 2 — w wysokości określonej w przepisach o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych,
- 2) osobie poszkodowanej albo osobie uprawnionej — wyższe niż określone w przepisach, o których mowa w pkt 1.

§ 6. 1. Osobie poszkodowanej, która poniosła szkodę w mieniu, wypłaca się odszkodowanie pieniężne.

2. Jeżeli osoba poszkodowana utraciła życie, a jednocześnie wystąpiła szkoda w jej mieniu, odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się osobom powołanym do spadku po osobie poszkodowanej zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego.

§ 7. 1. Postępowanie w sprawach wypłaty odszkodowania wszczyna się z urzędu lub na wniosek osoby poszkodowanej albo osoby uprawnionej.

2. Organem właściwym jest Generalny Inspektor Celný.

§ 8. 1. W postępowaniu w sprawie wypłaty jednorazowego odszkodowania pieniężnego stosuje się odpowiednio przepisy o odszkodowaniach przysługujących w związku ze służbą w Policji, Urzędzie Ochrony Państwa, Straży Granicznej i Państwowej Straży Pożarnej, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia.

2. O stopniu i charakterze uszczerbku na zdrowiu osoby poszkodowanej orzekają komisje lekarskie podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. Komisje lekarskie, o których mowa w ust. 2, ustalają również związek pomiędzy śmiercią osoby poszkodowanej a wypadkiem.

§ 9. 1. W postępowaniu w sprawie wypłaty odszkodowania za szkody poniesione w mieniu właściwy organ przeprowadza postępowanie wyjaśniające.

2. W toku postępowania, o którym mowa w ust. 1, ustala się:

- 1) czas i miejsce zdarzenia, w którego wyniku wyrządzona została szkoda,
- 2) przedmiot szkody,
- 3) istnienie związku przyczynowego pomiędzy udzieleniem pomocy organom Inspekcji Celnej przez osobę poszkodowaną a powstaniem szkody w mieniu,
- 4) wysokość szkody poniesionej przez osobę poszkodowaną,
- 5) okoliczności towarzyszące powstaniu szkody.

3. W toku ustaleń, o których mowa w ust. 2, organ prowadzący postępowanie może dokonywać oględzin, korzystać z protokołów, raportów i notatek służbowych oraz z innych dokumentów sporządzonych w związku z udzieleniem pomocy przez osobę poszkodowaną w okolicznościach, o których mowa w § 1 ust. 1. W razie potrzeby przesłuchuje się osobę poszkodowaną, świadków lub zasięga opinii biegłych.

4. Z przebiegu postępowania wyjaśniającego sporządza się protokół, który powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko osoby przeprowadzającej postępowanie oraz imię, nazwisko i adres osoby poszkodowanej,
- 2) treść ustaleń, o których mowa w ust. 2,

3) wyjaśnienia złożone przez osobę poszkodowaną w toku postępowania,

4) imiona i nazwiska przesłuchanych świadków oraz treść ich zeznań,

5) treść opinii biegłych.

5. Przed wydaniem decyzji osobę poszkodowaną lub osoby uprawnione zapoznaje się z materiałami zebranymi w postępowaniu wyjaśniającym i wyznacza się termin do wniesienia przez te osoby uwag i wniosków.

6. Po rozpatrzeniu uwag osób, o których mowa w ust. 5, jeżeli zostały zgłoszone w wyznaczonym terminie, wydaje się decyzję w sprawie wypłaty odszkodowania.

7. W przypadku, o którym mowa w § 6 ust. 2, decyzję o przyznaniu lub odmowie wypłaty odszkodowania wydaje się po uprawomocnieniu się postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po osobie poszkodowanej.

§ 10. Do postępowania w sprawach wypłaty odszkodowania, w zakresie nie uregulowanym w rozporządzeniu, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 11. Odszkodowania przewidziane w rozporządzeniu oraz koszty z tym związane są pokrywane z funduszu operacyjnego wyodrębnionego w części budżetu państwa dotyczącej Generalnego Inspektoratu Celnego.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*